

Den Europæiske Unions Tidende

C 79

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

16. marts 2013

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2013/C 79/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 71 af 9.3.2013

1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2013/C 79/02

Sag C-541/11: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 17. januar 2013 — Jožef Grilc mod Slovensko zavarovalno združenje GIZ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče — Slovenien) (Procesreglementets artikel 104, stk.3, andet afsnit — ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 2000/26/EF — erstatningsorgan — erstatningskrav fremsat ved en national ret)

2

2013/C 79/03

Sag C-261/12 P: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 17. januar 2013 — Annunziata Del Prete mod Giorgio Armani SpA og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — risiko for forveksling — renommé — figurtegnet »AJ AMICI JUNIOR« — indsigelse indledt af indehaveren af det ældre nationale figurmærke AJ ARMANI JEANS og det ældre nationale ordmærke ARMANI JUNIOR)

2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 79/04	Sag C-488/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 31. oktober 2012 — Sándor Nagy mod Hajdú-Bihar megyei Kormányhivatal	3
2013/C 79/05	Sag C-489/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 31. oktober 2012 — Lajos Tiborné Böszörményi mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal	3
2013/C 79/06	Sag C-490/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 31. oktober 2012 — Róbert Gálóczy-Tömösváry mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal	3
2013/C 79/07	Sag C-491/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 31. oktober 2012 — Magdolna Margit Szabadosné Bay mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal	4
2013/C 79/08	Sag C-526/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 20. november 2012 — Józsefné Ványai mod Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal	4
2013/C 79/09	Sag C-574/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 7. december 2012 — Centro Hospitalar de Setúbal, EPE og Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH) mod Eures Portugal — Sociedade Europeia de Restaurantes Lda	5
2013/C 79/10	Sag C-577/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Østrig) den 10. december 2012 — Michaela Hopfgartner mod Finanzamt Wien	6
2013/C 79/11	Sag C-588/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Antwerpen (Belgien) den 14. december 2012 — Lyreco Belgium NV mod Sophie Rogiers	6
2013/C 79/12	Sag C-592/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den 18. december 2012 — Compañía Europea de Viajeros de España S.A. mod Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)	6
2013/C 79/13	Sag C-594/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verfassungsgerichtshof (Østrig) den 19. december 2012 — Kärntner Landesregierung m.fl.	7
2013/C 79/14	Sag C-598/12: Sag anlagt den 20. december 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	8
2013/C 79/15	Sag C-605/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 24. december 2012 — Welmory Sp z.o.o. mod Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku	8
2013/C 79/16	Sag C-14/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 10. januar 2013 — Gena Ivanova Cholakova mod Osmo rayonno upravlenie pri Stolichna direktsiya na vatreshnite raboti	9
2013/C 79/17	Sag C-18/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgarien) den 14. januar 2013 — »Max Pen« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i izpalnenie na proizvodstvoto«	10

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 79/18	Sag C-23/13: Sag anlagt den 17. januar 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik	11
2013/C 79/19	Sag C-666/11: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. januar 2013 — M, N, O, p og Q mod Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Tyskland)	11
Retten		
2013/C 79/20	Sag T-494/10: Rettens dom af 5. februar 2013 — Bank Saderat Iran mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart urigtigt skøn)	12
2013/C 79/21	Sag T-540/10: Rettens dom af 31. januar 2013 — Spanien mod Kommissionen (Samhørighedsfonden — nedsættelse af en oprindeligt tildelt støtte fra Samhørighedsfonden til fire projektfaser vedrørende anlæg af visse strækninger af højhastighedsstrækningen, der forbinder Madrid og den franske grænse — frist for vedtagelse af en afgørelse — artikel H, stk. 2, i bilag II til forordning (EF) nr. 1164/94 — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1386/2002 — supplerende arbejder eller tjenesteydelser — begrebet »uforudsete omstændigheder« — artikel 20, stk. 2, litra f), i direktiv 93/38/EØF)	13
2013/C 79/22	Sag T-66/11: Rettens dom af 31. januar 2013 — Present-Service Ullrich mod KHIM — Punt Nou (babilu) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket babilu — det ældre EF-ordmærke BABIDU — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tjenesteydelserne — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. (EF) 207/2009)	13
2013/C 79/23	Sag T-104/11: Rettens dom af 1. februar 2013 — Ferrari mod KHIM (PERLE') (EF-varemærker — international registrering, hvori Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærket PERLE' — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009)	14
2013/C 79/24	Sag T-159/11: Rettens dom af 4. februar 2013 — Marszałkowski mod KHIM — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket WALICHNOWY MARKO — det ældre EF-ordmærke MAR-KO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	14
2013/C 79/25	Sag T-235/11: Rettens dom af 31. januar 2013 — Spanien mod Kommissionen (Samhørighedsfonden — nedsættelse af en oprindeligt tildelt støtte fra Samhørighedsfonden til fem projekter vedrørende anlæg af visse jernbanelinjer til højhastighedstog i Spanien — frist for vedtagelse af en afgørelse — artikel H, stk. 2, i bilag II til forordning (EF) nr. 1164/94 — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1386/2002 — supplerende leverancer — supplerende arbejder eller tjenesteydelser — begrebet »uforudsete omstændigheder« — artikel 20, stk. 2, litra e) og f), i direktiv 93/38/EØF)	14
2013/C 79/26	Sag T-263/11: Rettens dom af 6. februar 2013 — Bopp mod KHIM (Ottekant med grønne kanter) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket som en ottekant med grønne kanter — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — bevis fremlagt første gang under replikken — artikel 48, stk. 1, i Rettens procesreglement — fremsendelse af dokument til Harmoniseringskontoret pr. telefax — anvendelige bestemmelser)	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 79/27	Sag T-272/11: Rettens dom af 1. februar 2013 — Coin mod KHIM — Dynamiki Zoi (Fitcoin) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Fitcoin — ældre nationale, EF- og internationale figurmærker coin — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	15
2013/C 79/28	Sag T-368/11: Rettens dom af 1. februar 2013 — Polyelectrolyte Producers Group m.fl. mod Kommissionen (REACH — midlertidige foranstaltninger vedrørende begrænsninger for markedsføring og anvendelse af acrylamid i injektions- og fugemidler — bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 — proportionalitet — begrundelsespligt)	16
2013/C 79/29	Sag T-412/11: Rettens dom af 6. februar 2013 — Maharishi Foundation mod KHIM (TRANSCENDENTAL MEDITATION) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket TRANSCENDENTAL MEDITATION — absolut registreringshindring — appelkammerbeslutning om hjemvisning af sagen til undersøgelsesafdelingen — artikel 65, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 — formaliteten — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 — relevant kundekreds)	16
2013/C 79/30	Sag T-426/11: Rettens dom af 6. februar 2013 — Maharishi Foundation mod KHIM — (MÉDITATION TRANSCENDANTALE) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket MÉDITATION TRANSCENDANTALE — absolut registreringshindring — appelkammerbeslutning om hjemvisning af sagen til undersøgelsesafdelingen — artikel 65, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 — formaliteten — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 — relevant kundekreds)	17
2013/C 79/31	Sag T-504/11: Rettens dom af 4. februar 2013 — Hartmann mod KHIM — Protecsom (DIGNITUDE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket DIGNITUDE — de ældre nationale ordmærker og EF-ordmærker Dignity — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	17
2013/C 79/32	Sag T-54/12: Rettens dom af 31. januar 2013 — K2 Sports Europe mod KHIM — Karhu Sport Iberica (SPORT) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket SPORT — ældre nationale og internationale ordmærker K2 SPORTS — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	18
2013/C 79/33	Sag T-560/12: Sag anlagt den 17. december 2012 — Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej mod Det Europæiske Kemikalieagentur	18
2013/C 79/34	Sag T-572/12: Sag anlagt den 21. december 2012 — Nissan Jidosha mod KHIM — (CVTC)	19
2013/C 79/35	Sag T-577/12: Sag anlagt den 27. december 2012 — NIOC m.fl. mod Rådet	19
2013/C 79/36	Sag T-578/12: Sag anlagt den 27. december 2012 — NIOC mod Rådet	20
2013/C 79/37	Sag T-580/12: Sag anlagt den 27. december 2012 — Yaqub mod KHIM — Turkey (ATATURK)	21
2013/C 79/38	Sag T-2/13: Sag anlagt den 7. januar 2013 — CFE-CGC France Télécom-Orange mod Kommissionen	21

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 79/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 71 af 9.3.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 63 af 2.3.2013

EUT C 55 af 23.2.2013

EUT C 46 af 16.2.2013

EUT C 38 af 9.2.2013

EUT C 32 af 2.2.2013

EUT C 26 af 26.1.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 17. januar 2013 — Jožef Grilc mod Slovensko zavarovalno združenje GIZ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče — Slovenien)

(Sag C-541/11) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk.3, andet afsnit — ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 2000/26/EF — erstatningsorgan — erstatningskrav fremsat ved en national ret)

(2013/C 79/02)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jožef Grilc

Sagsøgt: Slovensko zavarovalno združenje GIZ

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Vrhovno sodišče Republike Slovenije — fortolkning af artikel 6, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (Fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv) — begreberne »erstatningskrav« og »der kan udbetale erstatning« — passiv søgsmålskompetence for erstatningsorganet

Konklusion

Artikel 6, stk. 1, afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlems-

staternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (Fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv), skal dels fortolkes således, at skadelidte kan fremsætte krav om erstatning for sin skade over for erstatningsorganet under de betingelser, der er fastsat i den nævnte artikel, dels at dette krav nødvendigvis først skal fremsættes over for dette organ, uden at dette berører skadelidtes mulighed for efterfølgende i givet fald at fremsætte kravet ved den stedligt kompetente ret, såfremt det nævnte organ afslår at efterkomme den pågældendes krav.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 17. januar 2013 — Annunziata Del Prete mod Giorgio Armani SpA og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-261/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — risiko for forveksling — renommé — figurtegnet »AJ AMICI JUNIOR« — indsigelse indledt af indehaveren af det ældre nationale figurmærke AJ ARMANI JEANS og det ældre nationale ordmærke ARMANI JUNIOR)

(2013/C 79/03)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Annunziata Del Prete (ved avvocato R. Bocchini)

De andre parter i sagen: Giorgio Armani SpA (ved avvocato M. Rapisardi) og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Bullock og F. Mattina, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 27. marts 2012 i sag T-420/10, Armani mod KHIM, hvorved Retten annullerede den afgørelse, der var truffet den 8. juli 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1360/2009-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Giorgio Armani SpA og Annunziata Del Prete — risiko for forveksling — tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Annunziata Del Prete betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 227 af 28.7.2012.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 31. oktober 2012 — Sándor Nagy mod Hajdú-Bihar megyei Kormányhivatal

(Sag C-488/12)

(2013/C 79/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sándor Nagy

Sagsøgt: Hajdú-Bihar megyei Kormányhivatal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at denne bestemmelse alene sikrer muligheden for at opnå retsbeskyttelse mod ulovlig og ubegrundet (unjustified) opsigelse?
- 2) Betyder [dette udtryk], at arbejdsgiveren i forbindelse med en opsigelse er forpligtet til at informere arbejdstageren skriftligt om begrundelsen for opsigelsen, idet denne ellers kan ske uberettiget (unjustified)?
- 3) Medfører undladelsen af at informere om begrundelsen i sig selv, at foranstaltningen er ulovlig, eller kan arbejdsgiveren efterfølgende under en eventuel arbejdsretlig sag oplyse begrundelsen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 31. oktober 2012 — Lajos Tiborné Böszörményi mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Sag C-489/12)

(2013/C 79/05)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lajos Tiborné Böszörményi

Sagsøgt: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at denne bestemmelse alene sikrer muligheden for at opnå retsbeskyttelse mod ulovlig og ubegrundet (unjustified) opsigelse?
- 2) Betyder [dette udtryk], at arbejdsgiveren i forbindelse med en opsigelse er forpligtet til at informere arbejdstageren skriftligt om begrundelsen for opsigelsen, idet denne ellers kan ske uberettiget (unjustified)?
- 3) Medfører undladelsen af at informere om begrundelsen i sig selv, at foranstaltningen er ulovlig, eller kan arbejdsgiveren efterfølgende under en eventuel arbejdsretlig sag oplyse begrundelsen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 31. oktober 2012 — Róbert Gálóczi-Tömösváry mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Sag C-490/12)

(2013/C 79/06)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Róbert Gálóczi-Tömösváry

Sagsøgt: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at denne bestemmelse alene sikrer muligheden for at opnå retsbeskyttelse mod ulovlig og ubegrundet (unjustified) opsigelse?
- 2) Betyder [dette udtryk], at arbejdsgiveren i forbindelse med en opsigelse er forpligtet til at informere arbejdstageren skriftligt om begrundelsen for opsigelsen, idet denne ellers kan ske uberettiget (unjustified)?
- 3) Medfører undladelsen af at informere om begrundelsen i sig selv, at foranstaltningen er ulovlig, eller kan arbejdsgiveren efterfølgende under en eventuel arbejdsretlig sag oplyse begrundelsen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 31. oktober 2012 — Magdolna Margit Szabadosné Bay mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Sag C-491/12)

(2013/C 79/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Magdolna Margit Szabadosné Bay

Sagsøgt: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at denne bestemmelse alene sikrer muligheden for at opnå retsbeskyttelse mod ulovlig og ubegrundet (unjustified) opsigelse?

- 2) Betyder [dette udtryk], at arbejdsgiveren i forbindelse med en opsigelse er forpligtet til at informere arbejdstageren skriftligt om begrundelsen for opsigelsen, idet denne ellers kan ske uberettiget (unjustified)?

- 3) Medfører undladelsen af at informere om begrundelsen i sig selv, at foranstaltningen er ulovlig, eller kan arbejdsgiveren efterfølgende under en eventuel arbejdsretlig sag oplyse begrundelsen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 20. november 2012 — Józsefné Ványai mod Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal

(Sag C-526/12)

(2013/C 79/08)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Józsefné Ványai

Sagsøgt: Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at denne bestemmelse alene sikrer muligheden for at opnå retsbeskyttelse mod ulovlig og ubegrundet («unjustified») opsigelse?
- 2) Betyder [dette udtryk], at arbejdsgiveren i forbindelse med en opsigelse er forpligtet til at informere arbejdstageren skriftligt om begrundelsen for opsigelsen, idet denne ellers kan ske uberettiget (unjustified)?
- 3) Medfører undladelsen af at informere om begrundelsen i sig selv, at foranstaltningen er ulovlig, eller kan arbejdsgiveren efterfølgende under en eventuel arbejdsretlig sag oplyse begrundelsen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 7. december 2012 — Centro Hospitalar de Setúbal, EPE og Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH) mod Eurest Portugal — Sociedade Europeia de Restaurantes Lda

(Sag C-574/12)

(2013/C 79/09)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Centro Hospitalar de Setúbal, EPE og Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH)

Sagsøgt: Eurest Portugal — Sociedade Europeia de Restaurantes Lda

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det foreneligt med Fællesskabets retsteori om indgåelse af in house-kontrakter, at et offentligt hospital med fritagelse for den ved lov fastsatte procedure for indgåelse af den pågældende kontrakt tildeler en sammenslutning, der arbejder uden gevinst for øje, og som den deltager i og har til formål at varetage en offentlig tjenesteydelsesopgave på sundhedsområdet med henblik på dens deltagers større effektivitet, kontrakt om levering af hospitalslevnedsmidler, som henhører under dens kompetence, og på denne måde overdrager ansvaret for sine funktioner på dette område til den pågældende sammenslutning, når ikke kun enheder, der henhører under den offentlige sektor, men også under den sociale sektor, i henhold til den nævnte sammenslutnings vedtægter kan deltage i den, og når på tildelingsdatoen de enheder, der henhørte under den sociale sektor, ud af de i alt 88 deltagere udgjorde 23 private institutioner for social solidaritet (IPSS), der alle arbejdede uden gevinst for øje, og hvoraf nogle var velgørende institutioner?
- 2) Kan den ordremodtagende enhed anses for at befinde sig i et beslutningsmæssigt underordningsforhold til dens offentlige deltagere, således at disse individuelt eller samlet udøver en kontrol, som svarer til den, de udøver over deres egne tjenestegrene, når den ordremodtagende enhed i henhold til sine vedtægter skal sikre, at majoriteten af stemmerettighederne tilhører de deltagere, som er omfattet af det ansvarlige regeringsmedlem for sundhedsområdets ledelse, tilsyn og kontrol, og når dens bestyrelse ligeledes for størstepartens vedkommende består af offentlige deltagere?
- 3) Kan kravet om »kontrol som svarer til« anses for opfyldt i lyset af Fællesskabets retsteori om in house-kontrakter, når den ordremodtagende enhed i henhold til sine vedtægter er omfattet af det ansvarlige regeringsmedlem for sundhedsområdets kontrol, som har beføjelse til at udpege bestyrelsens formand og næstformand, godkende generalforsamlingens forhandlinger om lånekontrakter, som indebærer et likvidt gældsniveau på eller over 75 % af den egenkapital, der er konstateret i det foregående skatteår, godkende forhandlingerne om ændringer af vedtægterne, godkende generalforsamlingens forhandlinger om opløsning af den ordremodtagende enhed og fastlægge, hvad der skal ske med dens goder i tilfælde af opløsning?
- 4) Giver den omstændighed, at den ordremodtagende enhed er en stor og kompleks organisation, er aktiv på hele det portugisiske område, blandt sine deltagere har størstedelen af tjenestegrene og institutionerne under Serviço Nacional de Saúde, herunder landets største hospitalscentre, har en omsætning på ca. 90 mio. EUR og en forretning, som udstrækker sig til komplekse og varierede aktivitetsområder med iøjnefaldende aktivitetsindikatorer, har over 3 300 ansatte og deltager i to yderligere virksomhedssammenslutninger og i to handelsselskaber, mulighed for, at dens relationer med dens offentlige deltagere, kan kvalificeres som intern eller som en in house-kontrakt?
- 5) Giver den omstændighed, at den ordremodtagende enhed i henhold til sine vedtægter kan levere tjenesteydelser i en konkurrenceordning til ikke-deltagende offentlige enheder eller til nationale eller udenlandske private enheder, (i) forudsat at dette ikke påfører dens deltagere nogen skade, men er til fordel for disse og for den ordremodtagende enhed, såvel økonomisk som med hensyn til berigelse og teknologisk udnyttelse, og (ii) forudsat at leveringen af disse tjenesteydelser ikke udgør en omsætning på over 20 % af dens samlede årlige omsætning, der er konstateret i det foregående regnskabsår, mulighed for at anse kravet til en in house-kontrakt for opfyldt, navnlig hvad angår kravet om »hovedparten af sin virksomhed«, som er fastlagt i CCP's artikel 5, stk. 2, litra b) (1)?
- 6) Såfremt besvarelsen af nogle af de foregående spørgsmål ikke i sig selv er tilstrækkelig til at fastslå, om kravene i CCP's artikel 5, stk. 2, er opfyldt, giver den samlede vurdering af besvarelsene, i lyset af Fællesskabets retsteori om in house-kontrakter, da mulighed for at konkludere, at der foreligger en sådan type kontrakt?

(1) Código dos contratos públicos (lov om offentlige aftaler).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Østrig) den
10. december 2012 — Michaela Hopfgartner mod
Finanzamt Wien**

(Sag C-577/12)

(2013/C 79/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Michaela Hopfgartner

Sagsøgt: Finanzamt Wien

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten, særligt bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 ff. TEUF), til hinder for en national ordning, hvorefter retten til børnetilskud — ved siden af andre betingelser — kun kan forlænges, såfremt en frivillig praktisk hjælpetjeneste udføres på et tjenestested i indlandet?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Arbeidshof te Antwerpen (Belgien) den 14. december
2012 — Lyreco Belgium NV mod Sophie Rogiers**

(Sag C-588/12)

(2013/C 79/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lyreco Belgium NV

Sagsøgt: Sophie Rogiers

Præjudicielt spørgsmål

Er § 1 og § 2, stk. 4, i den rammeaftale vedrørende forældreorlov, som blev indgået den 14. december 1995 af de generelle

tværfaglige organisationer UNICE, CEEP og EFS, og som findes i bilaget til Rådets direktiv 96/34/EF ⁽¹⁾ af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, til hinder for, at den godtgørelse for undladt beskyttelse ved forældreorlov, der tilkommer en arbejdstager, der er ansat i henhold til en tidsbegrænset fuldtidsarbejdsaftale, som arbejdsgiveren ensidigt bringer til ophør uden påtrængende nødvendige eller fyldestgørende grunde i en periode, hvor arbejdstageren på grund af forældreorlov har en arbejdsydelse, der er nedsat med 20 % eller 50 %, beregnes på grundlag af den løn, der oppebæres i perioden med nedsat arbejdsydelse, hvorved den samme arbejdstager ville have ret til en godtgørelse for undladt beskyttelse ved forældreorlov i forhold til fuldtidslønnen, såfremt han havde nedsat sin arbejdsydelse med 100 %?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 4.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal
Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den 18. december
2012 — Compañía Europea de Viajeros de España S.A.
mod Tribunal Económico Administrativo Regional de
Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)**

(Sag C-592/12)

(2013/C 79/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Compañía Europea de Viajeros de España S.A.

Sagsøgt: Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 92/12/EØF ⁽¹⁾ af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, og navnlig kravet om en given afgifts »særlige øjemed«,

a) fortolkes således, at det i henhold til bestemmelsen kræves, at det mål, der forfølges, ikke må være opnåeligt gennem en anden harmoniseret afgift?

- b) fortolkes således, at der er tale om et rent budgetmæssigt formål, når en given afgift er indført samtidig med overførslen af beføjelser til nogle selvstyrende regioner, som samtidig tildeles det provenu, der skabes i forbindelse med opkrævningen af afgiften med det formål delvist at dække de udgifter, der følger med de overførte beføjelser, hvorfor der kan fastsættes forskellige afgiftssatser i hver enkelt selvstyrende region?

indvirkning på, i den forstand, at den ikke hindrer eller besværliggør, det normale forløb af punktafgiftens eller momsens forfald?

⁽¹⁾ EFT L 76, s. 1.

⁽²⁾ Dom af 9.3.2000, C-437/97, Sml. I, s. 1157.

- c) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal udtrykket »særligt øjemed« da fortolkes således, at der kun kan være ét formål med afgiften, eller kan der på den anden side godt være tale om flere forskellige formål, heriblandt det rent budgetmæssige, som har til hensigt at finansiere visse beføjelser?

- d) Såfremt det foregående spørgsmål besvares med, at der godt kan forfølges flere forskellige formål, hvor relevant skal et givent formål, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv 92/12, da være for at opfylde betingelsen om, at afgiften skal tjene et »særligt øjemed«, når der henses til Domstolens retspraksis, og hvilke kriterier skal i så fald anvendes for at bestemme hovedformålet med tillægsafgiften?

- 2) Er artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, og navnlig kravet om iagttagelse af de regler for afgiftspålæggelse, der gælder for punktafgifter og moms, for så vidt angår bestemmelse af afgiftens forfald,

- a) til hinder for en indirekte, ikke-harmoniseret afgift såsom IVMDH, der forfalder på tidspunktet for brændstoffets detailsalg til den endelige forbruger, til forskel fra den harmoniserede afgift, dvs. afgiften på mineralolier, som forfalder, når varerne forlader det sidste afgiftsoplæg, eller merværdiafgiften, som, til trods for at den ligeledes forfalder på tidspunktet for det endelige detailsalg, opkræves i hvert led af produktions- og distributionsprocessen, idet den ikke, som udtrykt i dommen i sagen EKW og Wein & Co. ⁽²⁾ (præmis 47), er i overensstemmelse med den »almindelige opbygning« af en af disse former for beskatning, således som de er fastsat i fællesskabsbestemmelserne?

- b) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, kan det da lægges til grund, at kravet om iagttagelse er opfyldt, uden at der behøver foreligge sammenfald hvad angår afgiftens forfald, hvis blot den indirekte, ikke-harmoniserede afgift, i dette tilfælde IVMDH, ikke har

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verfassungsgerichtshof (Østrig) den 19. december 2012 — Kärntner Landesregierung m.fl.

(Sag C-594/12)

(2013/C 79/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verfassungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl, Andreas Krisch, Albert Steinhäuser, Jana Herwig, Sigrud Maurer, Erich Schweighofer, Hannes Tretter, Scheucher Rechtsanwalt GmbH, Maria Wittmann-Tiwald, Philipp Schmuck og Stefan Prochaska

Sagsøgt: Bundesregierung

Præjudicielle spørgsmål

1) Gyldigheden af handlinger fra Unionens organer:

Er artikel 3-9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF ⁽¹⁾ forenelig med artikel 7, 8 og 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

2) Fortolkning af traktaterne:

- 2.1. Skal der, set i lyset af forklaringerne til chartrets artikel 8, der i henhold til chartrets artikel 52, stk. 7, er udarbejdet som en vejledning ved fortolkningen af chartret, og som Verfassungsgerichtshof skal inddrage behørigt, tages samme hensyn til direktiv 95/46/EF ⁽²⁾ og forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽³⁾ som til betingelserne i chartrets artikel 8, stk. 2, og artikel 52, stk. 1, ved bedømmelsen af gyldigheden af indgreb?

2.2. Hvilket forhold er der mellem »EU-retten« som nævnt i chartrets artikel 52, stk. 3, sidste punktum, og de databeskyttelsesretlige direktiver?

2.3. Skal der henset til, at direktiv 95/46/EF og forordning (EF) 45/2001 indeholder betingelser og begrænsninger for udøvelse af den grundlæggende ret til databeskyttelse i henhold til chartret, ved fortolkning af chartrets artikel 8 tages hensyn til ændringer, der følger af nyere sekundærret?

2.4. Følger det af princippet om overholdelse af det højeste beskyttelsesniveau, som opstilles i chartrets artikel 53, når der henses til chartrets artikel 52, stk. 4, at grænserne for tilladte sekundærretlige indskrænkninger skal drages snævrere?

2.5. Kan der henset til chartrets artikel 52, stk. 3, præambels stk. 5, og forklaringerne til artikel 7, hvorefter de rettigheder, der sikres i artikel 7, svarer til dem, der er sikret ved artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK), udledes synspunkter af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis om EMRK's artikel 8, som påvirker fortolkningen af chartrets artikel 8?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15.3.2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT L 105, s. 54).

⁽²⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 s. 31).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18.12.2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8, s. 1).

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2, nr. 1), 22), 32) og 33), artikel 3, stk. 7, 8 og 13, artikel 6, stk. 1 og 3, artikel 9, 13 og 14, artikel 17-23, artikel 10 og 11, artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 26, stk. 2, litra b), c) og litra d), tredje og fjerde punktum, artikel 29, artikel 38, stk. 1-4, artikel 39, stk. 1-4, artikel 40, stk. 1-3 og 5-7, og nr. 1 og 2 i bilag I til direktivet, eller i hvert fald ikke har oplyst Kommissionen herom.

— Republikken Polen pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF på grund af tilsidesættelse af forpligtelsen til at meddele gennemførelsesforanstaltningerne til direktiv 2009/72/EF at betale en tvangsbøde på 84 378,24 EUR pr. dag fra datoen for dommens afsigelse i den foreliggende sag.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2009/72/EF udløb den 3. marts 2011.

⁽¹⁾ EUT L 211, s. 55.

Sag anlagt den 20. december 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-598/12)

(2013/C 79/14)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Hetsch, O. Beynet og K. Herrmann)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 24. december 2012 — Welmory Sp z o.o. mod Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

(Sag C-605/12)

(2013/C 79/15)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Welmory Sp z.o.o.

Sagsøgt: Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

Præjudicielle spørgsmål

Skal det sted, hvor det faste forretningssted er beliggende, som omhandlet i artikel 44 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, forstås som det sted, hvor selskab A har hjemsted, for så vidt angår afgift af tjenesteydelser, der leveres af selskab A, der har hjemsted i Polen, til selskab B, der har hjemsted i en anden af Den Europæiske Unions medlemsstater, såfremt selskab B benytter selskabs A's infrastruktur i forbindelse med sin økonomiske virksomhed?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 10. januar 2013 — Gena Ivanova Cholakova mod Osmo rayonno upravlenie pri Stolichna direktsiya na vatreshnite raboti

(Sag C-14/13)

(2013/C 79/16)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gena Ivanova Cholakova

Sagsøgt: Osmo rayonno upravlenie pri Stolichna direktsiya na vatreshnite raboti

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 67 og artikel 72 i samme traktat under hensyntagen til de i henhold til EU-retten tilladte begrænsninger af unionsborgernes frie bevægelighed på medlemsstaternes område fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national retsforskrift i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede artikel 63, stk. 1, nr. 5), i Zakon za ministerst-

voto na vatreshnite raboti (den bulgarske lov om indenrigsministeriet), hvorefter politimyndigheden har beføjelse til at anholde en statsborger i en medlemsstat i op til 24 timer med henblik på at fastslå vedkommendes identitet på grundlag af en kontrol, som ikke henviser til et i denne medlemsstats lovgivning fastsat tilfælde, hvor en politimyndighed kan gennemføre en kontrol med henblik på identitetsfastlæggelse, og heller ikke udtrykkeligt er støttet på en konstatering af en kriminel handling eller forebyggelse heraf, eller en overtrædelse, hensynet til den offentlige orden eller den indre sikkerhed?

2) Følger det af artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolket i forbindelse med begrænsningen af de rettigheder, der er indeholdt i chartrets artikel 6 og artikel 45, stk. 1, og i overensstemmelse med det EU-retlige princip om beskyttelse mod et vilkårligt eller uforholdsmæssigt indgreb i en fysisk persons personlige handlefrihed, at en national retsforskrift som den i hovedsagen omhandlede artikel 63, stk. 1, nr. 5), i Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti om politiets mulighed for at anholde en statsborger i en medlemsstat i op til 24 timer — såfremt personens identitet ikke kan fastlægges i medfør af de fremgangsmåder, der er fastsat i lovgivningen — kan finde anvendelse, hvorefter anholdelsen er lovlig på følgende betingelser:

A. beføjelsen til at anordne foranstaltningen er omfattet af politimyndighedens skønsmæssige beføjelse, når identiteten ikke kan fastlægges ved et identitetsdokument, ved en person hvis identitet er fastlagt, eller på nogen anden pålidelig måde

B. forskriften kræver ikke, at der foretages en vurdering af, om det er nødvendigt at fastlægge identiteten. Den kræver heller ikke, at der foretages en vurdering af personens adfærd eller af spørgsmålet, om der i betragtning af de konkrete omstændigheder er opstået behov for overholdelse af en lovfæstet beføjelse for politimyndigheden

C. fastlæggelsen af identiteten støttes ikke udtrykkeligt på tilfælde, hvor loven tillader iværksættelse af foranstaltninger til identificering af en person. Fastlæggelsen af identiteten er også mulig ved gennemsyn af et informationssystem eller på andre pålidelige måder, der ikke består i identifikationsforanstaltninger.

D. domstolsprøvelsen af, om retsforskriften anvendes lovligt, finder alene sted på grundlag af de i forskriften fastsatte betingelser, da udøvelsen af beføjelsen beror på et frit skøn?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgarien) den 14. januar
2013 — »Max Pen« EOOD mod Direktor na Direktsia
»Obzhalvane i izpalnenie na proizvodstvoto«**

(Sag C-18/13)

(2013/C 79/17)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen Sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Max Pen« EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i izpalnenie na
proizvodstvoto«

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal sådanne faktiske omstændigheder i henhold til EU-retten behandles som vedrørende »afgiftsunddragelse« i forbindelse med fradrag for indgående moms, hvor den tjenesteyder eller en denne underordnet virksomhed, der har udstedt fakturaen, ikke råder over det personale, de anlæg og de aktiver, der ville være nødvendige for at levere ydelsen, og hvor omkostningerne til levering af ydelsen ikke er dokumenteret eller indført i regnskaberne, og hvor der foreligger dokumenter, som ikke er ægte med hensyn til de underskrivende personers udstederegenskab, i form af kontrakter og overtagelses- og overdragelsesprotokoller, der er blevet fremlagt som bevis for de skyldige modydelser og leveringen af den ydelse, med hensyn til hvilken der er udstedt en momsfaktura, og for hvilken retten til fradrag for indgående moms blev udøvet?
- 2) Følger det af rettens pligt ifølge EU-retten og EU-Domstolens retspraksis til at afvise fradrag for indgående moms, når der foreligger afgiftsunddragelse, at i tilfælde, hvor der foreligger afgiftsunddragelse, har den nationale ret under omstændigheder som i hovedsagen også pligt til på embeds vegne at fastslå afgiftsunddragelse, idet den — under hensyntagen til sin pligt efter national ret til at afgøre sagen således, at den respekterer forbuddet mod at stille sagsøgeren dårligere samt princippet om retten til adgang til effektive retsmidler for en domstol og retssikkerhedsprincippet, og anvende de relevante retsregler på embeds vegne — tager stilling til nye faktiske anbringender, der først er fremsat for den under sagens behandling, samt alle beviser, herunder sådanne, der vedrører proformaforretninger, uægte dokumenter og dokumenter med urigtigt indhold?

- 3) Følger det af artikel 178, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ med henblik på rettens pligt til at afvise fradrag for indgående moms, hvor der foreligger afgiftsunddragelse, at den ydelse, der er forudsætningen for at kunne udøve retten til fradrag for indgående moms, faktisk skal være leveret af den tjenesteyder, der er angivet i fakturaen eller af en af denne underordnet virksomhed?
- 4) Indebærer kravet i artikel 242 i direktiv 2006/112/EF om at føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre kontrol med retten til fradrag for indgående moms, at også medlemsstatens tilsvarende lovgivning om regnskabsaflæggelse, som sikrer overensstemmelsen med EU-rettens internationale regnskabsstandarder, skal følges, eller betyder det kun et krav om udfærdigelse af de i dette direktiv fastsatte dokumenter i momsregnskabet, nemlig fakturaer, momsangivelser og oversigter?

Såfremt det andet alternativ er det korrekte, bør også det følgende spørgsmål besvares:

Følger det af kravet i artikel 226, stk. 1, nr. 6), i direktiv 2006/112, hvorefter fakturaerne skal indeholde oplysninger om »omfanget og arten af de leverede ydelser«, at fakturaerne eller andre dokumenter udstedt i sammenhæng hermed for så vidt angår tjenesteydelser skal indeholde oplysninger om, at ydelsen faktisk er leveret — objektive omstændigheder, som kan efterprøves, og som både er bevis for, at ydelsen faktisk er leveret, og bevis for den tjenesteyder, der er angivet i fakturaen?

- 5) Skal artikel 242 i direktiv 2006/112/EF, der kræver en detaljeret regnskabsførelse af hensyn til kontrollen med retten til fradrag for indgående moms, sammenholdt med dette direktivs artikel 63 og 273, fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national retsforskrift, hvorefter en tjenesteydelse anses for leveret på det tidspunkt, hvor betingelserne for anerkendelse af de omsætninger, der er opstået i henhold til den lovgivning om regnskabsaflæggelse, der finder anvendelse, og som kræver overensstemmelse med EU-rettens internationale regnskabsstandarder og principperne om regnskabsmæssig dokumentation af retshandler, og som giver forrang til indholdet frem for til formen samt foreskriver, at omsætningerne og omkostningerne skal kunne sammenlignes?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 17. januar 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-23/13)

(2013/C 79/18)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og 4 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (⁽¹⁾), idet den ikke har sikret opsamling og rensning af byspildevand i otte byområder med mere end 15 000 personækvivalenter i såkaldt normale områder.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør til støtte for sagen gældende, at Frankrig i otte byområder ikke har gennemført Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand korrekt.

I henhold til artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i direktiv 91/271/EØF skal byområder med mere end 15 000 personækvivalenter (PE) senest den 31. december 2000 være forsynet

med kloaknet til opsamling af spildevand og underkaste dette spildevand en sekundær rensning eller en tilsvarende rensning.

For så vidt angår forpligtelsen til at rense byspildevand, pålægger direktivets artikel 4, stk. 1, medlemsstaterne en forpligtelse til at sikre, at det spildevand, der tilledes kloaknet, før udledningen underkastes sekundær rensning eller en tilsvarende rensning.

Endelig gør kontrolprocedurerne i bilag I, punkt D, til direktivet det muligt at undersøge, om udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand opfylder direktivets krav for så vidt angår udledning af spildevand.

(¹) EFT L 135, s. 40.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. januar 2013 — M, N, O, p og Q mod Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Tyskland)

(Sag C-666/11) (⁽¹⁾)

(2013/C 79/19)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 73 af 10.3.2012.

RET TEN

Rettens dom af 5. februar 2013 — Bank Saderat Iran mod Rådet

(Sag T-494/10) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart urigtigt skøn)

(2013/C 79/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bank Saderat Iran (Tehran, Iran) (først ved solicitors S. Gadhia og S. Ashley, D. Anderson, QC, og barrister R. Blakeley, derefter ved S. Gadhia, S. Ashley, R. Blakeley og D. Wyatt, QC, og endelig ved solicitors S. Ashley, R. Blakeley, D. Wyatt, S. Jeffrey og A. Irvine)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og R. Liudvinaviciute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved S. Bolaert og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 195, s. 25), af Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 281, s. 81), af Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1), af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 319, s. 71), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 319, s. 11) og af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), for så vidt som disse akter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

1) Følgende annulleres, for så vidt som de vedrører Bank Saderat Iran:

— punkt 7 i tabel B i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP

— punkt 5 i tabel B i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran

— punkt 7 i tabel B, under afsnit I, i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413

— punkt 7 i tabel B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 423/2007

— Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413

— Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010

— punkt 7 i tabel B, under afsnit I, i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010.

2) Virkningerne af afgørelse 2010/413, som ændret ved afgørelse 2010/644 og afgørelse 2011/783, opretholdes for så vidt angår Bank Saderat Iran indtil annullationen af forordning nr. 267/2012.

3) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.

4) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler Bank Saderat Irans omkostninger.

5) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 4.12.2010.

Rettens dom af 31. januar 2013 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-540/10) ⁽¹⁾

(Samhørighedsfonden — nedsættelse af en oprindeligt tildelt støtte fra Samhørighedsfonden til fire projektfaser vedrørende anlæg af visse strækninger af højhastighedsstrækningen, der forbinder Madrid og den franske grænse — frist for vedtagelse af en afgørelse — artikel H, stk. 2, i bilag II til forordning (EF) nr. 1164/94 — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1386/2002 — supplerende arbejder eller tjenesteydelser — begrebet »uforudsete omstændigheder« — artikel 20, stk. 2, litra f), i direktiv 93/38/EØF)

(2013/C 79/21)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado M. Muñoz Pérez, derefter ved abogado del Estado A. Rubio González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 6154 af 13. september 2010 om nedsættelse af støtten fra Samhørighedsfonden til følgende projektfaser: »Højhastighedsstrækningen Madrid-Saragossa-Barcelona-den franske grænse. Strækningen Lérida-Martorell (platform). Delstrækningen IX-A« (CCI nr. 2001.ES.16.C.PT.005), »Højhastighedsstrækningen Madrid-Saragossa-Barcelona- den franske grænse. Strækningen Lérida-Martorell (perron). Delstrækningen X-B (Avinyonet del Penedés Sant Sadurní d'Anoia)« (CCI nr. 2001.ES.16.C.PT.008), »Højhastighedsstrækningen Madrid-Saragossa-Barcelona-den franske grænse. Strækningen Lérida-Martorell (perron). Delstrækningen IX-A og IX-B (Sant Sadurní d'Anoia-Gelida)« (CCI nr. 2001.ES.16.C.PT.009), »Højhastighedsstrækningen Madrid-Saragossa-Barcelona-den franske grænse. Strækningen Lérida-Martorell (perron). Delstrækningen IX-C (Sant Sadurní d'Anoia-Gelida)« (CCI nr. 2001.ES.16.C.PT.010), og subsidiært påstand om, at afgørelsen annulleres delvist, for så vidt angår de korrektioner, der er anvendt på de ændringer, der skyldes fra overskridelsen af støjnormerne (delafsnit IX-A), ændringen af den almindelige plan for byplanlægning, vedtaget af kommunen Santa Oliva (Spanien) (delstrækning IX-A) og ændringer af de geotekniske vilkår (delstrækningen X-B, XI-A, XI-B og IX-C), idet den nedsætter de af Kommissionen vedtagne korrektioner med 2 348 201,94 EUR.

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 29.1.2011.

Rettens dom af 31. januar 2013 — Present-Service Ullrich mod KHIM — Punt Nou (babilu)

(Sag T-66/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket babilu — det ældre EF-ordmærke BABIDU — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tjenesteydelserne — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. (EF) 207/2009)

(2013/C 79/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Present-Service Ullrich GmbH & Co. KG (Erlangen, Tyskland) (ved advokaterne A Graf von Kalckreuth og I. Stein)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Punt Nou, SL (Valencia, Spanien) (ved advokat I. Sempere Massa)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. november 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 773/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Punt Nou, SL og Present Service Ullrich GmbH & Co. KG.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Present Service Ullrich GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 19.3.2011.

Rettens dom af 1. februar 2013 — Ferrari mod KHIM (PERLE')

(Sag T-104/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — international registrering, hvori Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærket PERLE' — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 79/23)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Ferrari F.lli Lunelli SpA (Trente, Italien) (ved advokaterne P. Perani og G. Ghisletti)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved G. Mannucci, derefter ved L. Rampini og F. Mattina, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. december 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1249/2010-2) vedrørende den internationale registrering af figurmærket PERLE', hvori Det Europæiske Fællesskab er designeret

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Ferrari F.lli Lunelli SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 113 af 9.4.2011.

Rettens dom af 4. februar 2013 — Marszałkowski mod KHIM — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)

(Sag T-159/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket WALICHNOWY MARKO — det ældre EF-ordmærke MAR-KO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 79/24)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Marek Marszałkowski (Sokolniki, Polen) (ved advokat C. Sadkowski)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved K. Zajfert og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG (Blankenheim, Tyskland) (ved advokat O. Ruhl)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. januar 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 760/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG og Marek Marszałkowski

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Marek Marszałkowski betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 14.5.2011.

Rettens dom af 31. januar 2013 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-235/11) ⁽¹⁾

(Samhørighedsfonden — nedsættelse af en oprindeligt tildelt støtte fra Samhørighedsfonden til fem projekter vedrørende anlæg af visse jernbanelinjer til højhastighedstog i Spanien — frist for vedtagelse af en afgørelse — artikel H, stk. 2, i bilag II til forordning (EF) nr. 1164/94 — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1386/2002 — supplerende leverancer — supplerende arbejder eller tjenesteydelser — begrebet »uforudsete omstændigheder« — artikel 20, stk. 2, litra e) og f), i direktiv 93/38/EØF)

(2013/C 79/25)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (først ved abogados del Estado M. Muñoz Pérez og N. Díaz Abad, derefter ved abogados del Estado N. Díaz Abad og A. Rubio González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Adserá Ribera og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 1023 endelig af 18. februar 2011 om nedsættelse af støtten fra Samhørighedsfonden til følgende projektfaser: »Levering og installation af jernbanemateriel på højhastighedsstrækningen Madrid-Saragossa-Barcelona-den franske grænse.

Strækningen Madrid-Lérida» (CCI nr. 1999.ES.16.C.PT.001), »Højhastighedsstrækningen Madrid-Barcelona. Strækningen Lérida Martorell (perron, 1. fase)« (CCI nr. 2000.ES.16.C.PT.001), »Højhastighedsstrækningen Madrid-Saragossa-Barcelona-den franske grænse. Jernbaneforbindelse til den nye banegård i Saragossa« (CCI nr. 2000.ES.16.C.PT.003), »Højhastighedsstrækningen Madrid-Barcelona-den franske grænse. Strækningen Lérida-Martorell. Delstrækningen X-A (Olérdola Avinyonet del Penedés)« (CCI nr. 2001.ES.16.C.PT.007), »Ny jernbaneforbindelse til højhastighedsstrækningen i Levante. Understrækningen La Gineta-Albacete (perron)« (CCI 2004.ES.16.C.PT.014) og subsidiært påstand om delvis annullation af samme afgørelse for så vidt angår de korrektioner, som Kommissionen har foretaget.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 186 af 25.6.2011.

Rettens dom af 6. februar 2013 — Bopp mod KHIM (Ottekant med grønne kanter)

(Sag T-263/11) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærke som en ottekant med grønne kanter — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — bevis fremlagt første gang under replikken — artikel 48, stk. 1, i Rettens procesreglement — fremsendelse af dokument til Harmoniseringskontoret pr. telefax — anvendelige bestemmelser)

(2013/C 79/26)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Carsten Bopp (Glashütten, Tyskland) (ved advokat C. Russ)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved K. Klüpfel og D. Walicka, derefter ved K. Klüpfel og A. Pohlmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. marts 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 605/2010-4) vedrørende ansøgning om registrering af figurmærket ottekant med grønne kanter som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 11. marts 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 605/2010-4) annulleres.

- 2) Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 238 af 13.8.2011.

Rettens dom af 1. februar 2013 — Coin mod KHIM — Dynamiki Zoi (Fitcoin)

(Sag T-272/11) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Fitcoin — ældre nationale, EF- og internationale figurmærker coin — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 79/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Coin SpA (Venedig, Italien) (ved advokaterne P. Perani og G. Ghisletti)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved O. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Dynamiki Zoi AE (Athen, Grækenland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. februar 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1836/2010-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Coin SpA og Dynamiki Zoi AE

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 21. februar 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1836/2010-2) annulleres, for så vidt som den forkaster indsigelsen vedrørende »beklædningsgenstande, inklusive sko og hjemmesko« i klasse 25.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Coin SpA's omkostninger.
- 4) Coin SpA bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 226 af 30.7.2011.

Rettens dom af 1. februar 2013 — Polyelectrolyte Producers Group m.fl. mod Kommissionen(Sag T-368/11) ⁽¹⁾

(REACH — midlertidige foranstaltninger vedrørende begrænsninger for markedsføring og anvendelse af acrylamid i injektions- og fugemidler — bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 — proportionalitet — begrundelsespligt)

(2013/C 79/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Polyelectrolyte Producers Group (Bruxelles, Belgien), SNF SAS (Andrézieux-Bouthéon, Frankrig) og Travetanche Injection SPRL (Bruxelles) (ved advokaterne K. Van Maldegem og R. Cana)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Oliver og E. Manhaeve, som befuldmægtigede, bistået af barrister K. Sawyer)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels, M. Noort og B. Koopman, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 366/2011 af 14. april 2011 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår bilag XVII (acrylamid) (EUT L 101, s. 12).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS og Travetanche Injection SPRL bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Travetanche Injection betaler omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 4) Kongeriget Nederlandene bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 6. februar 2013 — Maharishi Foundation mod KHIM (TRANSCENDENTAL MEDITATION)(Sag T-412/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket TRANSCENDENTAL MEDITATION — absolut registreringshindring — appelkammerbeslutning om hjemvisning af sagen til undersøgelsesafdelingen — artikel 65, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 — formaliteten — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 — relevant kundekreds)

(2013/C 79/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Maharishi Foundation Ltd (Saint-Hélier, Jersey) (ved advokat A. Meijboom)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 24. marts 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1293/2010-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet TRANSCENDENTAL MEDITATION som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Maharishi Foundation Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 6. februar 2013 — Maharishi Foundation mod KHIM — (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)(Sag T-426/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket MÉDITATION TRANSCENDANTALE — absolut registreringshindring — appelkammerbeslutning om hjemvisning af sagen til undersøgelsesafdelingen — artikel 65, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 — formaliteten — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 — relevant kundekreds)

(2013/C 79/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Maharishi Foundation Ltd (Saint-Hélier, Jersey) (ved advokat A. Meijboom)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. april 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1294/2010-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet MÉDITATION TRANSCENDANTALE som EF-varemærke.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Maharishi Foundation Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 4. februar 2013 — Hartmann mod KHIM — Protecsom (DIGNITUDE)(Sag T-504/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket DIGNITUDE — de ældre nationale ordmærker og EF-ordmærker Dignity — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 79/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Tyskland) (ved advokat N. Aicher)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Protecsom SAS (Valognes, Frankrig)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. juli 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1197/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Paul Hartmann AG og Protecsom SAS

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Paul Hartmann AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 340 af 19.11.2011.

Rettens dom af 31. januar 2013 — K2 Sports Europe mod KHIM — Karhu Sport Iberica (SPORT)(Sag T-54/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket SPORT — ældre nationale og internationale ordmærker K2 SPORTS — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 79/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: K2 Sports Europe GmbH (Penzberg, Tyskland) (ved advokat J. Güell Serra)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral og I. Harrington, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Karhu Sport Iberica, SL (Cordoba, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. november 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 986/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem K2 Sports Europe GmbH og Karhu Sport Iberica, SL

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) K2 Sports Europe GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 109 af 14.4.2012.

Sag anlagt den 17. december 2012 — Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej mod Det Europæiske Kemikalieagentur

(Sag T-560/12)

(2013/C 79/33)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o. (Brzesko, Polen) (ved advokat T. Dobrzyński)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- Det Europæiske Kemikalieagents afgørelse nr. SME(2012) 3538 af 15. oktober 2012, hvorved sagsøgeren blev pålagt en administrativ afgift på 20 700 EUR, annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse MB/D/29/2010 af 12. november 2010 truffet af ECHA's bestyrelse om kvalificering af de ydelser, som pålægges afgifter.
- Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Første anbringende: Uforenelighed med Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 samt tilsidesættelse af princippet om kompetencetildeling.
 - Den anfægtede afgørelse er uforenelig med gebyr- og afgiftsforordningen, idet sagsøgte kun har kompetence til at opkræve administrative afgifter, mens kompetencen til at fastsætte bøder med afskrækkende virkning er tildelt medlemsstaterne. Administrative afgifter skal stå i et passende forhold til omfanget af det arbejde, som ECHA har udført. En administrativ afgift på 20 700 EUR på grund af urigtig angivelse af virksomhedsstørrelse er af straffende karakter og svarer til en bøde. Sagsøgte har dermed gjort indgreb i medlemsstaternes kompetence, hvilket er i strid med princippet om kompetencetildeling i artikel 5 TEU og udgør en handling uden kompetence i henhold til artikel 263 TEUF.
- 2) Andet anbringende: Tilsidesættelse af princippet om ligebehandling
 - At størrelsen af den administrative afgift er blevet gjort afhængig af virksomhedens størrelse, udgør en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling i artikel 5 i den europæiske adfærdskodeks for god forvaltningsskik og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Da den administrative afgift i henhold til definitionen heraf tjener til at dække omkostningerne ved administrative ydelser, kan det ikke objektivt begrundes, at der er blevet indført en forskellig behandling alt efter de registrerede virksomheders størrelse. Den administrative indsats med hensyn til at efterprøve virksomhedernes størrelse er nemlig ens. Under disse omstændigheder betaler store virksomheder, som med urette har angivet at være små eller mellemstore virksomheder, en afgift, som ikke kun dækker omkostningerne ved ydelsen i forbindelse med efterprøvelsen af deres størrelse, men også omkostningerne ved efterprøvelsen af andre virksomheders størrelse eller endog omkostningerne ved andre af ECHA's ydelser.

3) Tredje anbringende: Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet

— Sagsøgeren har angivet at være en lille virksomhed, idet sagsøgeren uforskyldt har taget fejl med hensyn til den rigtige vurdering af virksomhedens størrelse. Ifølge oplysningerne under rubrikken »Afgifter« på den nationale REACH-helpdesks hjemmeside fastlægges virksomhedsstørrelse i henhold til national lovgivning om frihed til at drive erhvervsvirksomhed. I henhold til denne lovgivning er aktionærstrukturen ikke afgørende ved fastlæggelsen af virksomhedens størrelse, det kommer derimod an på antallet af beskæftigede arbejdstagere og den årlige nettoomsætning, og disse oplysninger har sagsøgeren taget i betragtning. Forpligtelsen til at tage hensyn til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 ved fastlæggelsen af virksomhedsstørrelse er ikke blevet behørigt meddelt de berørte. Derudover har ECHA ikke oplyst virksomhederne om størrelsen af den administrative afgift, som kan pålægges i tilfælde af angivelse af urigtig virksomhedsstørrelse, og har dermed tilsidesat retssikkerhedsprincippet.

4) Fjerde anbringende: Magtfordrejning

— Sagsøgte har begået magtfordrejning, idet sagsøgte i afgørelse MB/D/29/2010 har fastlagt en ekstremt forhøjet afgiftssats og har tildelt sig selv meget vidtgående beføjelser i form af at kunne anvende samtlige retlige muligheder med henblik på afgiftsopkrævning samt ved ikke at fastsætte en mulighed for at undgå afgiften. Disse omstændigheder kan ikke begrundes i medfør af artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 340/2008. Opkrævningen af administrative afgifter forfølger i realiteten et andet formål end det, der fremgår af anden betragtning til forordning nr. 340/2008 (dækning af omkostningerne ved ECHA's ydelser) og svarer ikke til sagsøgte's arbejdsindsats, men er snarere en bøde, som med urette er blevet pålagt sagsøgeren.

Sag anlagt den 21. december 2012 — Nissan Jidosha mod KHIM — (CVTC)

(Sag T-572/12)

(2013/C 79/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nissan Jidosha KK (Yokohama shi, Japan) (ved barrister B. Brandreth og advokat D. Cañadas Arcas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet af Første Appellkammer den 6. september 2012 (sag R 2469/2011-1) annulleres.

— Sagsøgte tilpligtes at betale de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret og prøvelsen for Retten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »CVTC« for varer i klasse 7, 9 og 12

Undersøgerens afgørelse: Delvist afslag på fornyelse af varemærket

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 50 i Rådets forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 27. december 2012 — NIOC m.fl. mod Rådet

(Sag T-577/12)

(2013/C 79/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) (Singapore, Singapore), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs) (London, Det Forenede Kongerige), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO) (Teheran, Iran), Karoon Oil & Gas Production Co. (Ahwaz, Iran), Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC) (Teheran), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO) (Teheran), National Iranian Drilling Co. (NIDC) (Ahwaz), South Zagros Oil & Gas Production Co. (Shiraz, Iran), Maroun Oil & Gas Co. (Ahwaz), Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC) (Khouzestan, Iran), Gachsaran Oil & Gas Co. (Ahmad, Iran), Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC) (Omidieh, Iran), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC) (Khoramshar, Iran), West Oil & Gas Production Co. (Kermanshah, Iran), East Oil & Gas Production Co. (EOGPC) (Mashhad, Iran), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC) (Teheran), Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (Boushehr, Iran) og Iran Liquefied Natural Gas Co. (Teheran) (ved advokat J.-M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Det fastslås, at Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 ikke finder anvendelse på sagsøgerne.
- Det fastslås, at afgørelse 2012/635/FUSP ikke finder anvendelse på sagsøgerne.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremført syv anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende manglende begrundelse i strid med artikel 296 TEUF, for så vidt som det retlige grundlag for vedtagelsen af den gennemførelsesforordning, hvorved sagsøgerne er blevet opført på listen over sanktionerede enheder, ikke udtrykkeligt fremgår af denne gennemførelsesforordning.
- 2) Andet anbringende vedrørende manglende hjemmel, for så vidt som retsgrundlaget for gennemførelsesforordning nr. 945/2012 ⁽¹⁾ er forordning nr. 267/2012 ⁽²⁾, hvorom det skal fastslås, at den ikke finder anvendelse på sagsøgerne, for så vidt som den for det første er blevet vedtaget i strid med artikel 296 TEUF og 215 TEUF, og dens artikel 23, stk. 2, litra d), der udgør det retlige grundlag for opførelsen af sagsøgerne på listen i bilag IX til forordning nr. 267/2012, for det andet tilsidesætter traktaterne og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 3) Tredje, fjerde, femte og sjette anbringende — til støtte for ugyldigheden af opførelsen af sagsøgerne på listen i bilag IX til forordning nr. 267/2012 og på listen i bilaget til afgørelse 2012/635/FUSP ⁽³⁾ — vedrørende i) en retlig fejl, ii) en faktisk fejl, iii) det forhold, at nævnte opførelse krænker retten til forsvar, til god forvaltning og til en effektiv domstolsbeskyttelse, samt iv) det forhold, at nævnte opførelse er i strid med proportionalitetsprincippet.
- 4) Syvende anbringende om, at artikel 1, nr. 8), i afgørelse 2012/635/FUSP, der udgør retsgrundlaget for opførelsen af sagsøgerne på listerne over de af restriktive foranstaltninger omfattede enheder, ikke finder anvendelse på sagsøgerne,

med den begrundelse at denne bestemmelse er i strid med traktaterne, chartret om grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet.

-
- ⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15.10.2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 16).
 - ⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).
 - ⁽³⁾ Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15.10.2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 58).

Sag anlagt den 27. december 2012 — NIOC mod Rådet

(Sag T-578/12)

(2013/C 79/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: National Iran Oil Co. (NIOC) (Teheran, Iran) (ved advokat J.-M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Det fastslås, at Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Det fastslås, at afgørelse 2012/635/FUSP ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført syv anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-577/12, NIOC m.fl. mod Rådet.

Sag anlagt den 27. december 2012 — Yaqub mod KHIM — Turkey (ATATURK)

(Sag T-580/12)

(2013/C 79/37)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: J. Yaqub (Nottingham, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor J. Jenkins)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Den Tyrkiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 17. september 2012 af Andet Appellkammer annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmerket »ATATURK« for varer i klasse 3, 5, 25, 29, 30 og 32 (EF-varemærke nr. 4 633 434)

Indehaver af EF-varemærket: J. Yaqub

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Den Tyrkiske Republik

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Ugyldighedsbegæringen er baseret på registreringshindringer i henhold til artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), og f), i forordning (EF) nr. 207/2009

Annullationsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. januar 2013 — CFE-CGC France Télécom-Orange mod Kommissionen

(Sag T-2/13)

(2013/C 79/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CFE-CGC France Télécom-Orange (Paris, Frankrig) (ved advokaterne A.-L. Lefort des Ylouses og A.-S. Gay)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande:

— CFE-CGC France Télécom-Oranges søgsmål antages til realitetsbehandling.

— Afgørelsen annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i stævningen nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 9403 endelig af 20. december 2011, som under visse betingelser erklærer den statsstøtte, som Den Franske Republik har indført til fordel for France Télécom i forbindelse med reformen af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i France Télécom (statsstøtte nr. C 25/2008 (ex NN 23/2008)), forenelig med det indre marked ⁽¹⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1) Det første anbringende vedrører principalt en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, for så vidt som den anfægtede afgørelse kvalificerer reformen af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i France Télécom, der blev indført ved lov nr. 96 660 af 26. juli 1996, som statsstøtte. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF:

— idet den fandt, at loven af 1996 kunne kvalificeres som en økonomisk fordel

— idet den fastslog, at reformen var selektiv, selv om manglen på eksogen sammenligningsfaktor udelukkede enhver selektivitet.

— idet den fandt, at loven af 1996 kan fordreje konkurrencevilkårene som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, selv om France Télécoms betaling af et ekstraordinært bidrag neutraliserede de alvorlige virkninger, som loven af 1990 indebar for France Télécom.

- 2) Det andet anbringende vedrører, subsidiært, retlige fejl og urigtige skøn, idet Kommissionen betingede loven af 1996's forenelighed med det indre marked af overholdelsen af betingelserne i den anfægtede afgørelses artikel 2.
- 3) Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af flere af de grundlæggende principper i EU-retten, nemlig princippet om parternes ligestilling, de berørte parter ret til at blive hørt, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retten til overholdelsen af en rimelig frist.
- 4) Det fjerde anbringende vedrører magtfordrejning, idet den anfægtede afgørelse ikke har til formål at tilbagesøge en statsstøtte, som er uforenelig med det indre marked, men at pålægge France Télécom yderligere omkostninger i fremtiden, der hindrer selskabets udvikling på telekommunikationsmarkederne.

(¹) EUT 2012 L 279, s. 1

Sag anlagt den 7. januar 2013 — Ronja mod Kommissionen

(Sag T-3/13)

(2013/C 79/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ronja s.r.o. (Znojmo, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat E. Engin-Deniz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Der afholdes mundtlig forhandling.

— Kommissionens afgørelse i sag GESTDEM 2012/3329 erklæres ugyldig og der gives aktindsigt i samtlige dokumenter.

— Det fastslås, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved ikke at indlede en traktatbrudsprocedure mod Republikken Østrig for tilsidesættelse af artikel 13 i direktiv 2001/37/EF (¹) og artikel 34 TEUF på grund af § 7a i den østrigske tobakslov.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren bl.a. anført følgende anbringender:

- 1) Tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 (²)

Sagsøgeren gør herved i det væsentlige gældende, at Kommissionen hovedsagelig har afslået at give fuldstændig aktindsigt i de dokumenter, der er ansøgt om (skrivelser mellem Republikken Østrig og Kommissionen i forbindelse med klage nr. 2008/4340 på grund af angivelig uoverensstemmelse mellem den østrigske tobakslov og direktiv 2001/37), på grundlag af de østrigske myndigheders argumenter uden at have efterprøvet disse argumenter indholdsmæssigt. Efter sagsøgerens opfattelse er det imidlertid ikke aktindsigten i dokumenterne, men derimod afslaget på aktindsigt, der har haft negative indvirkninger på den sag om statens erstatningsansvar, som sagsøgeren førte for den østrigske forfatningsdomstol. Sagsøgeren har tilføjet, at formålet med undtagelsesbestemmelsen i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001 tværtimod havde krævet, at der blev givet aktindsigt i de omhandlede dokumenter.

- 2) Undladelse af at indlede en traktatbrudsprocedure mod Republikken Østrig for tilsidesættelse af artikel 13 i direktiv 2001/37 og artikel 34 TEUF på grund af § 7a i den østrigske tobakslov

I denne forbindelse har sagsøgeren bl.a. gjort gældende, at hvis der var blevet indledt en traktatbrudsprocedure, ville den østrigske forfatningsdomstol i sin afgørelse om sagsøgerens erstatningskrav mod staten ikke kunne være kommet til det resultat, at direktiv 2001/37 ikke tildeler virksomheder, men kun forbrugere rettigheder.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5.6.2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer (EFT L 194, s. 26).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 7. januar 2013 — ADEAS mod Kommissionen

(Sag T-7/13)

(2013/C 79/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Association pour la Défense de l'Épargne et de l'Actionnariat des Salariés de France Télécom-Orange (ADEAS) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne A.-L. Lefort des Ylouses og A.-S. Gay)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- ADEAS's søgsmål antages til realitetsbehandling.
- Afgørelsen annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i stævningen nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 9403 endelig af 20. december 2011, som under visse betingelser erklærer den statsstøtte, som Den Franske Republik har indført til fordel for France Télécom i forbindelse med reformen af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i France Télécom (statsstøtte nr. C 25/2008 (ex NN 23/2008)), forenelig med det indre marked ⁽¹⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender, der i det væsentlige er tilsvarende eller identiske med dem, der er fremført i sag T-2/13, CFE-CGC France Télécom-Orange mod Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT 2012 L 279, s. 1

Sag anlagt den 8. januar 2013 — National Iranian Gas Company mod Rådet

(Sag T-9/13)

(2013/C 79/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: National Iranian Gas Company (Teheran, Iran) (ved advokaterne E. Glaser og S. Perrotet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, nr. 8), i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 annulleres, for så vidt som den ændrer artikel 20, litra c), i afgørelse 2010/413/FUSP.
- Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 annulleres, for så vidt som den opfører selskabet NIGC på den i bilag II til afgørelse 2010/413/FUSP indeholdte liste over de enheder, der skal omfattes af foranstaltninger om indefrysning af midler.

— Samtidig annulleres Rådets gennemførelsesforordning nr. 945/2012 af 15. oktober 2012, for så vidt som den opfører selskabet NIGC på den i bilag IX til forordning nr. 267/2012 indeholdte liste over de enheder, der skal omfattes af foranstaltninger om indefrysning af midler.

— Det fastslås, at forordning nr. 267/2012 og afgørelse 2010/413/FUSP — som ændret ved de bestemmelser i afgørelse 2012/35/FUSP og afgørelse 2012/635/FUSP, hvorved artikel 20, litra c), i afgørelse 2010/413/FUSP blev indsat og dernæst ændret, og hvorved sagsøgeren blev opført på listen i bilag II — ikke finder anvendelse på National Iranian Gas Company.

— I det tilfælde at artikel 1, nr. 8), i afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 — for så vidt som den ændrer artikel 20, litra c), i afgørelse 2010/413/FUSP — ikke bliver annulleret, fastslås det subsidiært, at den ikke finder anvendelse på National Iranian Gas Company.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ti anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende uanvendeligheden af artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413/FUSP ⁽¹⁾, som indsat og ændret ved afgørelse 2012/35/FUSP ⁽²⁾ og afgørelse 2012/635/FUSP ⁽³⁾, og vedrørende ulovligheden af artikel 1, nr. 8), i afgørelse 2012/635/FUSP om ændring af artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413/FUSP, idet disse afgørelser baserer sig på upræcise og ubestemte begreber, der er i strid med ejendomsretten og proportionalitetsprincippet.
- 2) Andet anbringende vedrørende en procedurefejl og Rådets manglende beføjelse til at handle alene i medfør af artikel 215 TEUF.
- 3) Tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Rådet har baseret sig på vage og upræcise oplysninger, som ikke kan verificeres.
- 4) Fjerde anbringende vedrørende en tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder, idet sagsøgeren er blevet berøvet sin ret til en effektiv domstolsbeskyttelse og sin ejendomsret, for så vidt som den anfægtede afgørelse er behæftet med en utilstrækkelig begrundelse, hvilket ikke gør det muligt for sagsøgeren at tage til genmæle på hensigtsmæssig måde eller for Retten at udøve sin retslige prøvelse. Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet ikke har fået aktindsigt ved Rådet.
- 5) Femte anbringende vedrørende manglende beviser over for sagsøgeren, idet Rådet har baseret sig på simple påstande.

- 6) Sjette anbringende vedrørende en retlig fejl, idet Rådet ud af det forhold, at sagsøgeren er en offentlig virksomhed, har udledt, at selskabet ydede finansiel støtte til den iranske regering.
- 7) Syvende anbringende vedrørende en urigtig fastlæggelse af faktum, idet sagsøgeren ikke er selskab, der er ejet og kontrolleret af staten, og idet sagsøgeren ikke har ydet finansiel støtte til den iranske regering.
- 8) Ottende anbringende vedrørende et åbenbart urigtigt skøn og en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet begrænsningerne af sagsøgerens ejendomsret og ret til at udøve erhvervsvirksomhed ikke står i forhold til det mål, som forfølges. Sagsøgeren har gjort gældende, at indefrysningen af dets midler ikke opfylder det forfulgte mål, for så vidt som sagsøgeren ikke deltager i det nukleare program, som tilskrives den iranske regering.
- 9) Niende anbringende vedrørende en manglende hjemmel for gennemførelsesforordning nr. 945/2012 ⁽⁴⁾.
- 10) Tiende anbringende vedrørende det forhold, at gennemførelsesforordning nr. 945/2012 er behæftet med en kompetencemangel og en utilstrækkelig begrundelse.

-
- ⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP, EUT L 195, s. 39, som berigtiget.
- ⁽²⁾ Rådets afgørelse 2012/35/FUSP af 23.1.2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, EUT L 19, s. 22, som berigtiget.
- ⁽³⁾ Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15.10.2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, EUT L 282, s. 58.
- ⁽⁴⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15.10.2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, EUT L 282, s. 16.

Sag anlagt den 9. januar 2013 — Bank of Industry and Mine mod Rådet

(Sag T-10/13)

(2013/C 79/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bank of Industry and Mine (Teheran, Iran) (ved advokaterne E. Glaser og S. Perrotet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, nr. 8), i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 annulleres, for så vidt som den ændrer artikel 20, litra c), i afgørelse 2010/413/FUSP.
- Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 annulleres, for så vidt som den opfører selskabet BIM på den i bilag II til afgørelse 2010/413/FUSP indeholdte liste over de enheder, der skal omfattes af foranstaltninger om indefrysning af midler.
- Samtidig annulleres Rådets gennemførelsesforordning nr. 945/2012 af 15. oktober 2012, for så vidt som den opfører selskabet BIM på den i bilag IX til forordning nr. 267/2012 indeholdte liste over de enheder, der skal omfattes af foranstaltninger om indefrysning af midler.
- Det fastslås, at forordning nr. 267/2012 og afgørelse 2010/413/FUSP — som ændret ved de bestemmelser i afgørelse 2012/35/FUSP og afgørelse 2012/635/FUSP, hvorved artikel 20, litra c), i afgørelse 2010/413/FUSP blev indsat og dernæst ændret, og hvorved sagsøgeren blev opført på listen i bilag II — ikke finder anvendelse på BIM.
- I det tilfælde at artikel 1, nr. 8), i afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 — for så vidt som den ændrer artikel 20, litra c), i afgørelse 2010/413/FUSP — ikke bliver annulleret, fastslås det subsidiært, at den ikke finder anvendelse på BIM.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført ti anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-9/13, National Iranian Gas Company mod Rådet.

Sag anlagt den 11. januar 2013 — ANKO mod Kommissionen

(Sag T-17/13)

(2013/C 79/43)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Athen, Grækenland) (ved advokat B. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at sagsøgeren ikke som følge af uberettiget betaling skal tilbagebetale det beløb, som Kommissionen betalte sagsøgeren i forbindelse med POCEMON-projektet.
- Det fastslås, at sagsøgeren ikke skal betale Kommissionen en forudfastsat erstatning i forbindelse med POCEMON-projektet.
- Det fastslås, at Kommissionen ikke retmæssigt kunne foretage modregning i det beløb, den skulle betale til ANKO, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne sag vedrører Kommissionens ansvar i henhold til artikel 272 TEUF vedrørende kontrakt nr. 216088 til gennemførelse af projektet »Point Of CarE MONitoring and Diagnostics for Auto-immune Diseases« (POCEMON). Sagsøgeren har særligt gjort gældende, at Kommissionen, selv om den opfyldte sine egne kontraktmæssige forpligtelser, rejste krav om tilbagebetaling af de beløb, den havde betalt til ANKO i strid med kontrakten, princippet om god tro, forbuddet mod retsmisbrug og proportionalitetsprincippet. Endvidere foretog Kommissionen modregning af fordringer, som ikke var sikre, opgjorte og forfaldne.

- Sagsøgeren har af disse grunde for det første gjort gældende, at selskabet ikke har pligt til som følge af uberettiget betaling at tilbagebetale hele det beløb, som Kommissionen betalte selskabet i forbindelse med projektet POCEMON. For det andet har selskabet gjort gældende, at det ikke har pligt til at betale Kommissionen en forudfastsat erstatning (liquidated damages) i forbindelse med projektet POCEMON. For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ikke var berettiget til at foretage modregning i de beløb, som Kommissionen skyldte sagsøgeren, og som ikke er sikre, opgjorte og forfaldne.

Sag anlagt den 11. januar 2013 — Ekologický právní servis mod Kommissionen

(Sag T-19/13)

(2013/C 79/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ekologický právní servis (Brno, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat P. Černý)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse K(2012) 8382 af 12. november 2012, hvorved sagsøgerens anmodning om fornyet intern prøvelse af Kommissionens afgørelse K(2012) 4576 af 6. juli 2012 vedrørende Den Tjekkiske Republiks ansøgning i henhold til artikel 10c, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾ om midlertidig gratistildeling til modernisering af elproduktion blev afvist, annulleres.
- Kommissionens afgørelse K(2012) 4576 af 6. juli 2012 vedrørende Den Tjekkiske Republiks ansøgning i henhold til artikel 10c, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om midlertidig gratistildeling til modernisering af elproduktion annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet anfører sagsøgeren to anbringender.

- 1) Det gøres i første anbringende gældende, at Europa-Kommissionens afgørelse K(2012) 8382 af 12. november 2012 er ulovlig, idet den er i strid med artikel 17 TEU, artikel 263 TEUF samt artikel 2, stk. 1, litra g), og artikel 10 i forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽²⁾.
- 2) Det gøres i andet anbringende gældende, at Kommissionens afgørelse K(2012) 4576 af 6. juli 2012 er ulovlig, idet den er i strid med artikel 263 TEUF, direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, som ændret ved direktiv 2009/29/EF ⁽³⁾, Kommissionens meddelelse — vejledning i muligheden for at anvende artikel 10c i direktiv 2003/87/EF (2011/C 99/03), og direktiv 2001/42/EF ⁽⁴⁾ om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23.4.2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27.6.2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet.

Sag anlagt den 23. januar 2013 — ECC Couture mod KHIM — Ball Wholesale (Culture)

(Sag T-28/13)

(2013/C 79/45)

*Stævningen er affattet på nederlandsk***Parter**

Sagsøger: ECC Couture BV (Oldenzaal, Nederlandene) (ved advokaterne M.A.S.M. van Leent og I. de Jonge)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ball Wholesale ApS (Billund, Danmark)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. oktober 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 290/2012-1) annulleres, for så vidt som sagsøgeren ikke har fået medhold i sagen og er blevet pålagt at betale sagens omkostninger.
- Det fastslås, at EF-varemærkeregistrering nr. 993511 af figurmærket »Culture« er gyldig for alle varer og tjenesteydelser, der var genstand for sagen for appelkammeret.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale alle sagens omkostninger i overensstemmelse med procesreglementets artikel 87, stk. 2.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Den internationale registrering, hvori Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket »Culture« for varer i klasse 14, 18 og 25 — EF-varemærke nr. 993 511

Indehaver af EF-varemærket: ECC Couture BV

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Ball Wholesale ApS

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Det nationale ordmærke »CULTURE« for varer i klasse 14, 25 og 26

Annullationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Klagen delvist taget til følge

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. januar 2013 — AbbVie m.fl. mod EMA

(Sag T-29/13)

(2013/C 79/46)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: AbbVie, Inc. (Wilmington, De Forenede Stater) og AbbVie Ltd (Maidenhead, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne P. Bogaert og G. Berrisch, samt solicitor B. Kelly)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur

Sagsøgernes påstande

- Det Europæiske Lægemiddelagents afgørelse EMA/685471/2012 af 5. november 2012, hvorved der gives aktindsigt i dokumenter fra sagsakten om markedsføringstilladelse for et lægemiddel, annulleres.
- Det Europæiske Lægemiddelagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål vedrører en påstand om annullation i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF af Det Europæiske Lægemiddelagents afgørelse EMA/685471/2012 af 5. november 2012, hvorved der gives aktindsigt i dokumenter fra sagsakten om markedsføringstilladelse for et lægemiddel i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) For det første tilsidesætter afgørelsen artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 og sagsøgernes grundlæggende ret til beskyttelse af fortrolige kommercielle oplysninger.
- 2) For det andet tilsidesætter afgørelsen begrundelsespligten med hensyn til anvendelsen af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001.
- 3) For det tredje tilsidesætter afgørelsen princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

- 4) For det fjerde tilsidesætter afgørelsen direktiv 2001/29/EF⁽¹⁾ om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, grundlæggende rettigheder til beskyttelse af ejendomsret, herunder ophavsret, proportionalitetsprincippet og princippet om god forvaltningsskik, for så vidt som der er givet aktindsigt ved udlevering af kopier af dokumenterne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet.

Sag anlagt den 22. januar 2013 — GRE mod KHIM — Villiger Söhne (LIBERTE american blend)

(Sag T-30/13)

(2013/C 79/47)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (Kloster Lehnin, Tyskland) (ved advokaterne I. Memmler og S. Schulz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Villiger Söhne GmbH (Waldshut-Tiengen, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 15. november 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 731/2012-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »LIBERTE american blend«, for varer i klasse 34 — EF-varemærkeansøgning nr. 7 481 252

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Villiger Söhne GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ord- og figurmærkerne, der indeholder ordbestanddelene »La LIBERTAD« for varer i klasse 14 og 34

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. januar 2013 — Meta Group mod Europa-Kommissionen

(Sag T-34/13)

(2013/C 79/48)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Meta Group Srl (Rom, Italien) (ved advokaterne A. Bartolini, V. Colcelli og A. Formica)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— debetnota udstedt af DG Enterprise and Industry Directorate — General af 11. december 2012, sagsnr. 1687862 annulleres.

— Financial Audit Report n. S12.16817 annulleres.

og om fornødent:

— Debetnota udstedt af Europa-Kommissionens DG Budget execution (general budget and EDF) af 12. november 2012 vedrørende »betaling ved modregning i Kommissionens fordringer« med hvilken Kommissionen underrettede sagsøgeren om, at det krav på 69 061,80 EUR, som META GROUP havde fremsat over for Kommissionen i henhold til Take-it-UP-kontrakten (nr. 245637) var blevet modregnet i det tilsvarende beløb, som Meta Group skyldte, som det fremgår af debitnota nr. 32412078833, annulleres.

— Debetnota nr. 1380282 udstedt af Europa-Kommissionens DG Budget execution (general budget and EDF) af 21. november 2012 vedrørende modregning af den krav på 16 772,36 EUR, som Meta Group havde fremsat over for Kommissionen i henhold til BCreative-kontrakten (nr. 245599) i det tilsvarende beløb, som Meta Group skyldte, som det fremgår af debitnota nr. 32412078833, annulleres.

- Debetnota nr. 1380323 udstedt af Europa-Kommissionens DG Budget execution (general budget and EDF) af 21. november 2012, vedrørende modregning af det krav på 16 772,36 EUR, som Meta Group havde fremsat over for Kommissionen i henhold til BCreative-kontrakten (nr. 245599) i det tilsvarende beløb, som Meta Group skyldte, annulleres.
- Debetnota nr. 1387638 udstedt af Europa-Kommissionens DG Budget execution (general budget and EDF) af 22. november 2012 vedrørende vedrørende modregning af det krav på 220 518,25 EUR, som Meta Group havde fremsat over for Kommissionen i henhold til Take-it-Up-kontrakten (nr. 245637) og Ecolink+-kontrakten (nr. 256224) i det beløb på 209 109,92 EUR, som Meta Group skyldte, som det fremgår af debitnota nr. 32412078833, annulleres.
- og følgelig tilpligtes Kommissionen at betale et beløb på 424 787,90 EUR med tillæg af morarenter til sagsøgeren.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det deraf lidte tab samt sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål vedrører de aftaler om støtte, der blev indgået mellem sagsøgeren og Kommissionen inden for rammerne af »rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP) (2007-2013)«.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat seks anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, tilsidesættelse af bestemmelsen om ændring nr. 1 i ECOLINK+-kontrakten af 14. oktober 2011, tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning samt tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af vederhævede rettigheder, retssikkerhedsprincippet og princippet om forpligtelse til at udvise omhu.
 - Sagsøgeren har til dette punkt gjort gældende, at Kommissionens adfærd indebar en tilsidesættelse af de kontraktsmæssige forpligtelser, som denne påtog sig over for META, med særlig henvisning til accepten af at anvende den af sagsøgeren foreslåede beregningsmetode.
- 2) Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 11 i aftalerne om støtte vedrørende CIP-programmet (BCreative, Take-It-Up, ECOLINK+) tilsidesættelse af rimelighedsprincippet samt det forhold, at der foreligger en åbenbar fejlbedømmelse af de faktiske omstændigheder.
 - Sagsøgeren har til dette punkt gjort gældende, at selskabet har ført bevis for, at vederlagene til sine egne arbeidspartnere fuldt ud er i overensstemmelse med markedsniveauet samt med vederlagene til de selvstændige, hvis arbejde udføres i et afhængighedsforhold (in house consultants) og arbejdstagere, der udøver lignende aktivitet. I henhold til national lovgivning kan

disse minimumsvederlag forhøjes med 100 %, i tilfælde af, at den ønskede ydelse er »særligt vigtig, kompleks eller vanskelig« (jf. artikel 6, stk. 1, i ministerielt dekret af 2. september 2010, nr. 169). Meta Groups ansættelse af internationale eksperter, der er beskæftiget med de pågældende projekter i henhold til en kontrakt om »koordineret og kontinuerligt samarbejde«, er ligeledes fuldt ud lovlig.

- 3) Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om, at administrative handlinger skal være proportionale og tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, princippet om gennemsigtighed og princippet om forudgående fastsættelse af kriterier.

— Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at det forhold, at der forelå flere anvendelige kriterier for fastlæggelsen af beregningsmetoden for vederlagene, burde have fået Kommissionen til at vælge det kriterium, der er mest fordelagtigt for borgeren. Efter konstateringen af, at der på det italienske og europæiske marked forelå betydelige forskelle i tariffene for de samme tjenesteydelser, ville det have været hensigtsmæssigt at vælge den løsning, der var til mindst ulempe for sagsøgeren.

- 4) Det fjerde anbringende vedrører en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, tilsidesættelse af bestemmelserne i ændring nr. 1 i ECOLINK+-kontrakten af 14. oktober 2011 og tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, princippet om god tro samt princippet om beskyttelse af vederhævede rettigheder, retssikkerhedsprincippet og princippet om forpligtelse til at udvise omhu.

— Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at modregningen er retsstridig, idet de beløb, der er anført som Meta Groups fordringer i relation til de ovennævnte kontrakter, er betydeligt lavere end de beløb, der reelt skyldes. Særligt anvendte Kommissionen, som det fremgår af den omhandlede *final audit report*, ved fastlæggelsen af de støtteberettigede omkostninger vedrørende arbejdstagerne arbitrært en timeløn, der var betydeligt lavere end den, som blev foreslået af META.

- 5) Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik samt utilstrækkelig begrundelse.

— Sagsøgeren har til dette punkt gjort gældende, at modregningen overhovedet ikke er begrundet, hverken med hensyn til kriterierne eller de parametre, der er anvendt ved beregningen. Kommissionen skulle derfor, henset til, at de endelige resultater ikke var kendt for Meta på tidspunktet for meddelelsen om den pågældende modregning, have tydeliggjort de vurderinger, den foretog som grundlag for afgørelsen i forbindelse med anvendelsen af en anden beregningsmetode for de støtteberettigede omkostninger end den, der var fastsat i kontrakten.

6) Sjette anbringende vedrører en åbenbar fejl ved beregningen af de beløb, som sagsøgeren havde krav på.

— Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at de beregninger, der blev foretaget af Kommissionen med henblik på modregningen, ligeledes er klart fejlagtige. Ved at anvende flat rates vedrørende »Marie Curie«-programmet er der ikke overensstemmelse mellem de relevante konti.

Sag anlagt den 23. januar 2013 — Meta Group mod Europa-Kommissionen

(Sag T-35/13)

(2013/C 79/49)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Meta Group Srl (Rom, Italien) (ved advokaterne A. Bartolini, V. Colcelli og A. Formica)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Debetnota udstedt af Europa-Kommissionens DG Budget execution (general budget and EDF) af 12. november 2012 vedrørende »betaling ved modregning i Kommissionens fordringer« med hvilken Kommissionen underrettede sagsøgeren om, at det krav på 69 061,80 EUR, som META GROUP havde fremsat over for Kommissionen i henhold til Take-it-UP-kontrakten (nr. 245637) var blevet modregnet i det tilsvarende beløb, som Meta Group skyldte, som det fremgår af debitnota nr. 32412078833, annulleres.

— Debetnota nr. 1380282 udstedt af Europa-Kommissionens DG Budget execution (general budget and EDF) af 21. november 2012 vedrørende modregning af det krav på 16 772,36 EUR, som Meta Group havde fremsat over for Kommissionen i henhold til BCreative-kontrakten (nr. 245599) i det tilsvarende beløb, som Meta Group skyldte, som det fremgår af debitnota nr. 32412078833, annulleres.

— Debetnota nr. 1380323 udstedt af Europa-Kommissionens DG Budget execution (general budget and EDF) af 21. november 2012 vedrørende modregning af det krav på 16 772,36 EUR, som Meta Group havde fremsat over for Kommissionen i henhold til BCreative-kontrakten i det tilsvarende beløb, som Meta Group skyldte, annulleres.

— Debetnota nr. 1387638 udstedt af Europa-Kommissionens DG Budget execution (general budget and EDF) af 22. november 2012 vedrørende modregning af det krav på 16 772,36 EUR, som Meta Group havde fremsat over for Kommissionen i henhold til Take-it-Up-kontrakten (nr. 245637) og Ecolink+-kontrakten (nr. 256224) i det beløb på 209 180,92 EUR, som Meta Group skyldte, som det fremgår af debitnota nr. 32412078833, annulleres.

— og følgelig tilpligtes Kommissionen at betale et beløb på 424 787,90 EUR med tillæg af morarenter til sagsøgeren.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-34/13.

Sag anlagt den 21. januar 2013 — Erreà Sport mod KHIM — Facchinelli (ANTONIO BACIONE)

(Sag T-36/13)

(2013/C 79/50)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Erreà Sport SpA (Torrile, Italien) (ved advokaterne D. Caneva og G. Fucci)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Antonio Facchinelli (Dalang, Kina)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 24. oktober 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1561/2011-1) annulleres, og følgelig afvises den af Antonio Facchinelli indgivne ansøgning om registrering, der blev offentliggjort i EF-varemærketidende nr. 117/2010.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale de af Erreà Sport S.p.A. afholdte omkostninger i denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Antonio Facchinelli

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket indeholdende ordbestanddelene »ANTONIO BACIONE« for varer i klasse 3, 14, 18 og 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 056 037

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke: Erreà Sport SpA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærket indeholdende ordbestanddelene »erreà« og figurmærket indeholdende to forbundne romber for varer i klasse 3, 9, 14, 16, 18, 25, 28, 35 og 41

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. januar 2013 — 1. garantovaná mod Kommissionen

(Sag T-42/13)

(2013/C 79/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: 1. garantovaná (Bratislava, Slovakiet) (ved solicitor M. Powell, barrister G. Forwood og advokaterne M. Staroň og P. Hodál)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens skrivelse af 21. december 2012 i sag COMP/39 396 — Calciumcarbid annulleres for så vidt som den:

— anvender en rente på 4,5% på de perioder, hvor Retten havde i) udsat gennemførelsen af artikel 2 i Kommissionens beslutning K(2009) 5791 endelig af 22. juli 2009 i sag COMP/39.396 — Calciumcarbid og magnesium baserede reagenser til stål- og gasindustrien hvad angår sagsøgeren, og ii) udsat sagsøgerens forpligtelse til at stille en bankgaranti for at undgå, at den bøde, der er pålagt i medfør af denne beslutnings artikel 2, straks bliver inddrevet

— fastsætter restbeløbet pr. 25. januar, som omfatter bøden og morarenter, til 20 293 586,60 EUR

— fremsætter påkrav om, at sagsøgeren senest den 25. januar 2013 enten skal foretage en foreløbig betaling på 20 293 586,60 EUR eller stille en passende finansiell garanti for dette beløb.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1) Første anbringende, hvorefter Kommissionen savnede ethvert retligt grundlag for at pålægge renter for den periode, som var omfattet af kendelsen om foreløbige forholdsregler, eftersom kendelsen om foreløbige forholdsregler af 20. oktober 2009 udsatte gennemførelsen af artikel 2 i beslutning K(2009) 5791 for så vidt angik sagsøgeren. Bøden var således ikke »forfalden« som omhandlet i gennemførelsesbestemmelsernes ⁽¹⁾ artikel 79, litra c). I henhold til princippet om, at accessoriske krav følger hovedkravet (»accessorium sequitur principale«), kan der kun påløbe renter vedrørende bøden fra det tidspunkt, hvor bøden forfalder.

2) Andet anbringende, hvormed det hvad angår den periode, som er omfattet af kendelsen om foreløbige forholdsregler, gøres gældende, at anvendelsen af en morarentesats på 4,5% tilsidesatte sagsøgerens berettigede forventninger, eftersom kendelsen om foreløbige forholdsregler af 2. marts 2011 udsatte sagsøgerens forpligtelse til at stille en bankgaranti for at undgå, at den bøde, der er pålagt i medfør af artikel 2 i beslutning K(2009) 5791, straks bliver inddrevet. Dermed blev sagsøgeren bragt i den samme situation, som virksomheden ville have været i, hvis den havde stillet bankgarantien. Sagsøgeren kan derfor påberåbe sig berettigede forventninger skabt ved Kommissionens skrivelse af 24. juli 2009 om meddelelse af beslutning K(2009) 5791, om at der skulle betales renter af bøden til den sats, som var fastsat i gennemførelsesbestemmelsernes artikel 86, stk. 5.

3) Tredje anbringende, hvorefter anvendelsen af en morarentesats på 4,5% på de perioder, som var omfattet af kendelserne om foreløbige forholdsregler, fratager disse kendelser om foreløbige forholdsregler deres praktiske virkning, eftersom rationalet bag de to rentesatser i gennemførelsesbestemmelsernes artikel 86, stk. 2, litra b), og artikel 86, stk. 5, er at opfordre virksomheder til at stille en bankgaranti og dermed at straffe dem, som nægter at betale bøden, når den forfalder, eller at stille en passende bankgaranti. Sagsøgeren skal ikke ved pålæggelsen af en meget høj rentesats straffes for ikke at stille en bankgaranti under omstændigheder hvor Retten i) har udsat gennemførelsen af bøden og ii) har fastslået, at det var objektivt umuligt for sagsøgeren at stille en bankgaranti.

- 4) Fjerde anbringende, hvorefter anvendelsen af morarentesatsen på 4,5% på perioder, som var omfattet af kendelserne om foreløbige forholdsregler, tilsidesætter proportionalitetsprincippet. Det ville være uforholdsmæssigt at straffe sagsøgeren ved anvendelse af den rentesats, som er fastsat i gennemførelsesbestemmelsernes artikel 86, stk. 2, litra b), under omstændigheder hvor i) bøden ikke kan tvangsfuldbyrdes og ii) Unionens retsinstanser har fastslået, at virksomheden ikke kan betale bøden eller stille en passende bankgaranti.

(¹) Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT 2002 L 357, s. 1) med senere ændringer.

Sag anlagt den 29. januar 2013 — Donnici mod Parlamentet

(Sag T-43/13)

(2013/C 79/52)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Beniamino Donnici (Castrolibero, Italien) (ved advokaterne V. Vallefuoco og J. Van Gyseghem)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at det fastslås, at Europa-Parlamentet har begået en alvorlig fejl for så vidt angår den afgørelse, der blev truffet den 24. maj 2007 til skade for sagsøgeren og efterfølgende annulleret ved Domstolens dom af 30. april 2009, og at Europa-Parlamentet følgelig tilpligtes at betale erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt eller kommer til at lide som følge af denne ulovlige akt, efter omstændighederne efter et billighedsskøn, som beløber sig til 1 720 470 EUR, eller til et mindre beløb, som Retten måtte finde passende. Sagsøgeren godtgøres de sagsomkostninger, som er forbundet med dette søgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som også er sagsøger i sag T-215/07 og sag C-9/08, Donnici mod Parlamentet, har nedlagt påstand om erstatning for de skader, han har lidt som følge af sagsøgtes afgørelse om ikke at erklære hans medlemskab af Europa-Parlamentet for gyldigt, hvilken afgørelse efterfølgende blev annulleret af Den Europæiske Unions Domstol.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at alle de i retspraksis fastsatte krav for at Den Europæiske Unions institutioner ifalder ansvar uden for kontraktforhold i det foreliggende tilfælde er opfyldt, nemlig, at:

- den adfærd, som bebrejdes institutionerne, er retsstridig
- der er indtrådt et økonomisk tab
- der er årsagsforbindelse mellem den adfærd, der gøres gældende og det påberåbte tab, og
- Unionens skyld, eller alvoren af den overtrædelse Unionen måtte have begået. Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte med den afgørelse, som er genstand for nærværende sag, åbenlyst og groft har tilsidesat en regel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder.

Sag anlagt den 29. januar 2013 — AbbVie mod EMA

(Sag T-44/13)

(2013/C 79/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: AbbVie, Inc. (Wilmington, De Forenede Stater) og AbbVie Ltd (Maidenhead, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne P. Bogaert og G. Berrisch, samt solicitor B. Kelly)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur

Sagsøgernes påstande

- Det Europæiske Lægemiddelagenturs afgørelse EMA/748792/2012 af 14. januar 2013, hvorved der gives aktindsigt i dokumenter fra sagsakten om markedsføringstilladelse for et lægemiddel, annulleres.
- Det Europæiske Lægemiddelagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Første anbringende om, at afgørelsen tilsidesætter artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 (¹) og sagsøgernes grundlæggende ret til beskyttelse af fortrolige kommercielle oplysninger.
- 2) Andet anbringende om, at afgørelsen tilsidesætter artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 1049/2001 og princippet om god forvaltningsskik.

- 3) Tredje anbringende om, at afgørelsen tilsidesætter begrundelsespligten med hensyn til anvendelsen af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001.
- 4) Fjerde anbringende om, at afgørelsen tilsidesætter princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
- 5) Femte anbringende om, at afgørelsen tilsidesætter direktiv 2001/29/EF ⁽²⁾, grundlæggende rettigheder til beskyttelse af ejendomsret, herunder ophavsret, proportionalitetsprincippet

og princippet om god forvaltningsskik, for så vidt som der er givet aktindsigt ved udlevering af kopier af dokumenterne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 15. januar 2013 — BO mod Kommissionen

(Sag F-27/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — social sikring — godtgørelse af transportudgifter i forbindelse med lægebehandling — transportudgifter af sproglige årsager)

(2013/C 79/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: BO (Amman, Jordan) (ved advokaterne L. Levi, M. Vandenbussche og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Personalesag — påstand om annullation af de af Kommissionen truffne afgørelser om afslag på tilladelse til lægelige ydelser, som sagsøgeren har ansøgt om til sin søn, sin hustru og sig selv

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelser af 1. juni 2010 om afslag på godtgørelse af transportudgifter og udgifter til ledsagelse af BO's søn annulleres.
- 2) Europa-Kommissionens bærer sine egne omkostninger og betaler BO's omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 186 af 25.6.2011, s. 33.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 5. februar 2013 — Presset mod Kommissionen

(Sag F-25/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — løn — dagpenge — betingelse for tildeling)

(2013/C 79/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Paul-Henri Presset (Bruxelles, Belgien) (ved advokat P. Pradal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Personalesag — påstand om annullation af afgørelsen om at ikke at udbetale dagpenge til sagsøgeren

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Paul-Henri Presset bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 12.5.2012, s. 36.

Sag anlagt den 3. januar 2013 — ZZ mod Europol

(Sag F-1/13)

(2013/C 79/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat J.-J. Ghosez)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Europol's afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt på ubestemt tid og påstand om, at Europol tilpligtes at betale forskellen mellem det vederlag, som sagsøgeren fortsat kunne have oppebåret hos Europol og enhver anden ydelse, som hun rent faktisk har oppebåret.

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Europol's afgørelse af 29. februar 2012, hvorved Europol meddelte sagsøgeren, at hendes tidsbegrænsede kontrakt, som udløb den 31. maj 2012, ikke ville blive forlænget.

— Europol tilpligtes at betale sagsøgeren forskellen mellem på den ene side det vederlag, som hun kunne have gjort krav på, såfremt hun var forblevet i Europols tjeneste, og på den anden side summen af den løn, honorarer, arbejdsløshedsunderstøttelse og enhver anden erstatningsydelse, som hun

rent faktisk har oppebåret siden den 1. juni 2012 i stedet for den løn, som hun oppebar som midlertidigt ansat.

— Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 79/39	Sag T-3/13: Sag anlagt den 7. januar 2013 — Ronja mod Kommissionen	22
2013/C 79/40	Sag T-7/13: Sag anlagt den 7. januar 2013 — ADEAS mod Kommissionen	22
2013/C 79/41	Sag T-9/13: Sag anlagt den 8. januar 2013 — National Iranian Gas Company mod Rådet	23
2013/C 79/42	Sag T-10/13: Sag anlagt den 9. januar 2013 — Bank of Industry and Mine mod Rådet	24
2013/C 79/43	Sag T-17/13: Sag anlagt den 11. januar 2013 — ANKO mod Kommissionen	24
2013/C 79/44	Sag T-19/13: Sag anlagt den 11. januar 2013 — Ekologický právní servis mod Kommissionen	25
2013/C 79/45	Sag T-28/13: Sag anlagt den 23. januar 2013 — ECC Couture mod KHIM — Ball Wholesale (Culture)	26
2013/C 79/46	Sag T-29/13: Sag anlagt den 17. januar 2013 — AbbVie m.fl. mod EMA	26
2013/C 79/47	Sag T-30/13: Sag anlagt den 22. januar 2013 — GRE mod KHIM — Villiger Söhne (LIBERTE american blend)	27
2013/C 79/48	Sag T-34/13: Sag anlagt den 23. januar 2013 — Meta Group mod Europa-Kommissionen	27
2013/C 79/49	Sag T-35/13: Sag anlagt den 23. januar 2013 — Meta Group mod Europa-Kommissionen	29
2013/C 79/50	Sag T-36/13: Sag anlagt den 21. januar 2013 — Erreà Sport mod KHIM — Facchinelli (ANTONIO BACIONE)	29
2013/C 79/51	Sag T-42/13: Sag anlagt den 28. januar 2013 — 1. garantovaná mod Kommissionen	30
2013/C 79/52	Sag T-43/13: Sag anlagt den 29. januar 2013 — Donnici mod Parlamentet	31
2013/C 79/53	Sag T-44/13: Sag anlagt den 29. januar 2013 — AbbVie mod EMA	31

Retten for EU-Personalesager

2013/C 79/54	Sag F-27/11: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 15. januar 2013 — BO mod Kommissionen (Personalesag — social sikring — godtgørelse af transportudgifter i forbindelse med lægebehandling — transportudgifter af sproglige årsager)	33
2013/C 79/55	Sag F-25/12: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 5. februar 2013 — Presset mod Kommissionen (Personalesag — løn — dagpenge — betingelse for tildeling)	33
2013/C 79/56	Sag F-1/13: Sag anlagt den 3. januar 2013 — ZZ mod Europol	33

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA